ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 6962
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μιαούλου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 13 ἡμερών.—Ἀνατ. ἡλιου 7.29'. Δύσις 5.49'
Παμφίλου μάρτυρος

Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΛΥΣΙΣ

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Δονκιχώτης τῆς ἀντιπολιτεύσεώς μᾶς ἀπειλεῖ μὲ τὸ φάσμα τῶν νέων ἐκλογῶν εἰς ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων τόσον ὀλίγον πιστεύει ὁ εὐθύτης ἀρχηγὸς τῶν ἀγροτοεργατικῶν, αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι τὰς ὁποίας ὁ ἀναγνώστης λαμβάνει ἀπὸ τῆς τετάρτης σελίδος μας παρουσιάζουν οἰκτρὰν διάλυσιν τοῦ δεκτελικοῦ στρατοπέδου γεγονὸς πραγματικὸν καὶ ἀναμφισβήτητον.

Εἰς τὸκμὰμα αὐτὸ τοῦτο δὲν τὸ δέπει κανένας ἄλλος σκοπὸς καὶ καμμία ἠθικὴ καὶ ὑπερτέρα ὄψις, ἔξω ἀπὸ τὸν ταπεινὸν καὶ χυδαῖον ὁπολογεῖν ὡς τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἡτο ἐπίμονον νὰ ἐπιτυγχηθῇ εἰς τὴν πρώτην δοθεῖσαν περίστασιν ἐκαιρίας νὰ ἐπιδεῖξῃ ὅτι κανένας ἀπολύτως ἄλλος μὸς δὲν τὸ συγκρατεῖ ἔξω ἀπὸτὰς ὑλιστικὰς αὐτὰς ὁρίας.

Αὐτοὶ δὲν εἶναι σὰν καὶ ἡμᾶς ποὺ θυσιάζομεν τὰ τα ὑπὲρ τῆς ἰδέας. Αὐτοὶ τὰ ὁπολογίζουν ὅλα ὁτὸ πρῖσμα τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἀποδόσεως.

Δὲν εἶναι συνηθισμένοι νὰ ὑφίστανται θυσίες σωμῶς καὶ χωρὶς διαφημίσεις ἁπλούσταια δεὸτε δὲν ἠσεύουν ὅπως ἡμεῖς εἰς τοὺς ἀγῶνας ποὺ διεξάγουν.

Δι' αὐτὸ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν εἶναι ἕτοιμοι νὰ ὁπαστκήσουν ὁπὸ τὰς τάξεις των ἐφόσον τὸ κόιμμα τὸ ὁπόιον ὑπηρετοῦν ἀρνεῖται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ὠῶς κομμαστικὰς φιλοδοξίας των.

Ποία διαφορὰ μᾶς χωρίζει εἶνε εὐχερὲς νὰ ἀποξωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ἂν ἀναφέρωμεν ἐπεισόδιον παρασκηνιακὸν τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν Ἠλεῖαν. Ἐγεννήθη ζήτημα ἐπιλογῆς μεταξὺ δύο ὑποψηφίων ποὺ θὰ κατεβάνον τὴν πείρατην θέσιν εἰς τὸν συνδυασμὸν καὶ ἐδῶ ἡ ὑπόθεσις περιεπλέκετο ἠγέρθη ἕνας ἄλλος ψήφισος τοῦ ὁποίου ἡ θέσις λόγῳ τῆς κομμαστικῆς ὁντότητος ἦτο ἀπολύτως ἀσφαλὴς εἰς τὸν συνδυασμὸν καὶ νὰ τὸν ὀνομάσωμεν πρὸς τιμήν του, ὁ Γάκης Γενοβεῖζος καὶ ἐδῆλωσεν εἰς τριόπον κατηγηματικὸν καὶ μὴ ἐπιδεχόμενον περαιτέρω συζήτησιν ὅτι παραιτεῖται αὐτὸς χάριν τῆς ἑνότητος τοῦ ἁματος τῆς ὑποψηφιότητος ἵνα οὗτοι περιληφθοῦν τὸν συνδυασμὸν οἱ δύο ἐπίμαχοι ὑποψήφιοι.

Ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁ Βενιζελισμὸς τοιαῦτη ὑπέροχα παραδείγματα αὐτοθυσίας χάριν τῶν ἀτέρων σκοπῶν καὶ τῶν ἰδανικῶν ποὺ ἡμεῖς ἔχομεν ἴσε εἰς τὸ πρύγραμμά μας;

Ἀσφαλῶς ὄχι!

Ἀπὸ τοῦτο καὶ θὰ ὑποστῇ παραιτέρωσιν τῶν πραγματικῶν του δυνάμεων καὶ ὅσον καὶ εἶναι σήμερον κακῆς πίστεως δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὸπαραδεχθῇ τὴν ἐπομένην τοῦ συνεπιπτικοῦὰπότε ἡμᾶτος ποὺ τὸν ἀναμένει κατὰ τὰς προσεχεῖς Γενοὐσιαστικὰς ἐκλογάς.

ΑΠΕΙΛΗ ΠΟΛΕΜΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΘΗΣΥΝΙΑΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΕΝΟΣ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟ. Συνεπείᾳ ἑνὸς νέ-Ἰταλοαθησυνιακοῦ ἐπεισο-, τοῦ ὁποίου τὰς λεπτομε-ας θὰ ἀναφέρωμεν κατω-ω ἡ Ἰταλία ἐκινηποίησε ο μεραρχίας.

Το Πρακτορεῖον Στέφανι ε-ισείσευσε τὸ ἀκόλουθον ἀνα-νωθέν:

Διὰ λόγους προληπτικοὺς -αξὺ τῆς 5ης καὶ τῆς 11ης χοντος, δύο μεραρχίαι,. ἡ -λοριτάνα καὶ ἡ Καβινιάνα ἐ-ητοποιήθησαν. Ἡ διεξαγωγὴ κλήσεως ὑπὸ τὰ ὅπλα τῆς τσεως 11 ἐγένετο ἐν πλήρει -ξει».

Ὀνομάζεται κλάσις 11 ἐκεί-ἡ ὁποία συμπεριλαμβάνει ις κληρωτοὺς γεννηθέντας 1911.

Αἱ κινητοποιηθεῖσαι μεραι-α εἶσιν ἡ 19η ἐκείνη τῆς Μεσ-ης καὶ ἡ 19η ἐκείνη τῆς ωρεντίας.

Ἐν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐ-ισοιεῖθη χθὲς ἐπὶ τοῦ ζητή-τος τοῦ νέου Ἰταλο—Ἀβησ-ιακοῦ ἐπεισοδίου:

Ἡ Αἰθιοπικὴ κυβέρνησις, ἀναφέ-τὸ ἀνακοινωθὲν, ἤτις συνε-ᾳ μᾶς ἑξακολουθητικῆς συγ-τρώσεως στρατευμάτων ἐ-ρηλώθη ἐσχάτως εἰς τὴν ζώ-τοῦ Οὐάλ—Οὐάλ καὶ εἰς γειτονικὰς περιοχὰς, προ-ἐσε προσφάτως ἐν νέον ἐ-σόδιον.

Τὴν πρωΐαν τῆς 29ης Ἰανου-ου, μία δύναμις ἀπὸ αἰθιο-ς στρατιώτας προσέβαλε τὸ ἑτερον φυλακεῖον τοῦ Ἀφ-ούς (νοτίως τοῦ Οὐάλ—Οὐ-ι. Ἡ ἀνταλλαγὴ πυροβολι-ν ἡ ὁποία ἐπηκολούθησε ἐκάλεσεν ἀπωλεῖας ἐξ ἀμ-τέρων των μερῶν. Πέντε ἰ-γενεῖς στρατιῶται μας ἐφο-θήσαν. Ἐξ ἐταιρωματίοθη-ν. Αἱ Ἀβησσυνιακαὶ ἀπω-αι εἰσὶν μεγαλείτεραι.

Ἡ Ἰταλικὴ Πρεσβεία εἰς τὸ-ς Ἀμπέμπα ἔλαβεν ὁδη-ς διὰ νὰ προβῇ παρὰ τῇ Ἀ-σσυνιακῇ Κυβερνήσει εἰς τυ-τὰς διαματρυίας διὰ τὸ νέον τὸ ἐπεισόδιον.

Τὸ σχετικὸν ἀνακοινωθὲν διὰ ἐπεισόδιον ἧτης 29ης Ἰανου-ου δὲν ἐγένετο γνωστὸν εἰς Ἰταλικὸν κοινὸν παρὰ σή-σον ὁπὸ τῶν ἐφημερίδων τῆς σημιβρίας. Αὗται τὸ δημοσι-ον ἄνευ σχολίων.

Οἱ ἐπίσημοι Ἰταλικοὶ κύκλοι μένουν ἐπὶ τοῦ γεγονότος πρόκειται ἀποκλειστικῶς ρὶ προληπτικῶν μέτρων καὶ οὐδεμία στρατιωτικὴ ἀπο-ολὴ δὲν ἐγκατέλειψε τὴν χώ-ν οὐδὲ κὰν γίνεται σκέψις περὶ μιᾶς ἐπιθετικῆς ἐπιχειρήσεως.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν ὅμως τῶν θαγενῶν στρατευμάτων, οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ἐκλήθησαν νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς διαμαρτυρίας τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ εἰς Ἀντῖς—Ἀμπέμπα, ἡ Αἰθιοπικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι αὐμμαχία εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀφντοὺς προεκλήθησαν ὁπὸ τῶν Ἰταλικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ ὅτι ἄλλος τε ἡ περιοχὴ τοῦ Ἐσβολὶ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν ἡ ὁποία, πλέον ἀπὸ 10 ἐτῶν διατηρεῖ ἐκεῖ ἕνα σημαντικὸν στρατιωτικὸν σταθμόν.

Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΜΕΡΑΡΧΙΩΝ

Ἡ σχετικὴ πληροφορία μὲ τὸ νέον ἐπεισόδιον εἰς τὸ Ἀ-ντοὺς, πρὸς νότον τοῦ Οὐάλ—Οὐάλ, καὶ τὸ σχετικὸν ἀνακοι-νωθὲν περὶ κινητοποιήσεως δύο Ἰταλικῶν μεραρχιῶν θέτουν τέρμα εἰς μίαν σειρὰν εἰδήσεων ἀ-τίνες ἐπιμόνως ἐκυκλοφόρη-σαν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν.

Αἱ εἰδήσεις αὗται δὲν ἐδημοσι-σεύθησαν ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ἐξ αἰτίας τοῦ στρατιωτικοῦ χα-ρακτῆρος τῶν, Ὡς γνωστόν, συνεπείᾳ ἑνὸς προσφάτου διατ-ράγματος ἡ ἀνακοίνωσις καὶ δημοσίευσις εἰδήσεων ἐνδιαφερόντων ἀπ' εὐθείας ἢ μὴ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καταδικάονται μετὰ μεγίστης αὐστηρότητος.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς παρούσας ἐπιχειρήσεις τῆς κινητοποιήσε-ως, πρόκειται περὶ τῶν ὁπὸ τὰς σημαίας ὑπηρετούσας 19ης καὶ 39ης μεραρχίας αἱ ὁποῖαι συμπληροῦνται διὰ τῆς προσκλήσεως εἰς τὰ ὅπλα τῆς ἡλικίας τοῦ 1911.

Αἱ κινητοποιηθεῖσαι μεραρ-α εἶσιν ἡ 19η ἐκείνη τῆς Μεσ-ης καὶ ἡ 19η ἐκείνη τῆς ωρεντίας.

Ἐν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐ-ισοιεῖθη χθὲς ἐπὶ τοῦ ζητή-τος τοῦ νέου Ἰταλο—Ἀβησ-ιακοῦ ἐπεισοδίου:

Ἡ Αἰθιοπικὴ κυβέρνησις, ἀναφέ-τὸ ἀνακοινωθὲν, ἥτις συνε-ᾳ μᾶς ἑξακολουθητικῆς συγ-τρώσεως στρατευμάτων ἐ-ρηλώθη ἐσχάτως εἰς τὴν ζώ-τοῦ Οὐάλ—Οὐάλ καὶ εἰς γειτονικὰς περιοχὰς, προ-ἐσε προσφάτως ἐν νέον ἐ-σόδιον.

Τὴν πρωΐαν τῆς 29ης Ἰανου-ου, μία δύναμις ἀπὸ αἰθιο-ς στρατιώτας προσέβαλε τὸ ἑτερον φυλακεῖον τοῦ Ἀφ-ούς (νοτίως τοῦ Οὐάλ—Οὐ-ι. Ἡ ἀνταλλαγὴ πυροβολι-ν ἡ ὁποία ἐπηκολούθησε ἐκάλεσεν ἀπωλεῖας ἐξ ἀμ-τέρων των μερῶν. Πέντε ἰ-γενεῖς στρατιῶται μας ἐφο-θήσαν. Ἐξ ἐταιρωματίοθη-ν. Αἱ Ἀβησσυνιακαὶ ἀπω-αι εἰσὶν μεγαλείτεραι.

Ἡ Ἰταλικὴ Πρεσβεία εἰς τὸ-ς Ἀμπέμπα ἔλαβεν ὁδη-ς διὰ νὰ προβῇ παρὰ τῇ Ἀ-σσυνιακῇ Κυβερνήσει εἰς τυ-τὰς διαματρυίας διὰ τὸ νέον τὸ ἐπεισόδιον.

Τὸ σχετικὸν ἀνακοινωθὲν διὰ ἐπεισόδιον ἧτης 29ης Ἰανου-ου δὲν ἐγένετο γνωστὸν εἰς Ἰταλικὸν κοινὸν παρὰ σή-σον ὁπὸ τῶν ἐφημερίδων τῆς σημιβρίας. Αὗται τὸ δημοσι-ον ἄνευ σχολίων.

Οἱ ἐπίσημοι Ἰταλικοὶ κύκλοι μένουν ἐπὶ τοῦ γεγονότος πρόκειται ἀποκλειστικῶς ρὶ προληπτικῶν μέτρων καὶ οὐδεμία στρατιωτικὴ ἀπο-ολὴ δὲν ἐγκατέλειψε τὴν χώ-ν οὐδὲ κὰν γίνεται σκέψις περὶ μιᾶς ἐπιθετικῆς ἐπιχειρή-σεως.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν ὅμως τῶν θαγενῶν στρατευμάτων, οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ἐκλήθησαν νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς διαμαρτυρίας τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ εἰς Ἀντῖς—Ἀμπέμπα, ἡ Αἰθιοπικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι αὐμμαχία εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀφντοὺς προεκλήθησαν ὁπὸ τῶν Ἰταλικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ ὅτι ἄλλος τε ἡ περιοχὴ τοῦ Ἐσβολὶ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν ἡ ὁποία, πλέον ἀπὸ 10 ἐτῶν διατηρεῖ ἐκεῖ ἕνα σημαντικὸν στρατιωτικὸν σταθμόν.

Ἐξετάζει ἐπὶ τῆς προσπαθείας τῆς μητρὸς καὶ θεωρεῖ ὅτι συνέχειαν τῆς προσπαθείας ταύτης ἀποτελεῖ καὶ ἡ εἰς Ἀμερικὴν ἀποστολὴ τοῦ καταγραμμένου μητρὸς ἐκεῖ συνεταιρῆ. Ἐξαίρει τὴν ἐργασίαν ὡς ἀποτελοῦσαν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ κακίζει τὴν ὑπεράσιμα μὲ τὰς ἀναθέτους τῆς ἰδέας φέρων παράδειγμα καὶ τὸ ζωϊκὸν καὶ τὸ φυτικὸν ἀκόμη βασίλειον.

Ἀποδοκιμάζει καὶ αὐτὸς τὰς ἀπολύτους περὶ ποινῆς θεωρίας τῆς ἀνταποδόσεως ἢ δικαιοσύνης καὶ νομίζει ὅτι ἡ ποινὴ σκοπεῖ οὐχὶ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ τὸ μέλλον διὰ τῆς προλήψεως νέων ἀδικημάτων. Ἀλλ' οὔτε ὁ ἐκφοβισμὸς προσήκει διὰ τὸν κατηγορούμενον ἀποδεξέαντα τοῦτο ἀπὸ τὰς προηγουμένας του ποινάς, οὔτε ἡ βελτίωσις. Ἡ βελτίωσις αὐτὴ περιμένεται διὰ τοὺς ἀγροίκους καὶ ὀρεσίβιους μὲ τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ σωφρονιστικοῦ συστήματος τῶν φυλακῶν.

Ἀλλὰ καμμία ἀναμόρφωσις τοιαύτη δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ, ὡς λέγει, μὲ τὰς συνθήκας τῆς εὐτυχοῦς παιδοθέν διαδώσεως τοῦ κατηγορουμένου. Πῶς λοιπόν, ἐπέγεται, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν εἰς μίαν οἱανδήποτε βελτίωσιν; Ἐξαίρει ἐπὶ τοῦ μάρτυρας τῆς κατηγορίας καὶ τονίζει ὅτι ἡ ὑπεράσπισις δὲν ἠδυνήθη νὰ προπορεύσῃ οὐδὲ ἕνα τῆς ὑπερασπίσεως διότι κανεὶς Κεφαλλὴν δὲν θὰ ἐδέχετο ἀπὸ ἐφροσύνη νὰ εἴπῃ καὶ μίαν ἔσω λέξιν ὑπὲρ ἑνὸς τέρατος οἷος ὁ κατηγορούμενος.

Ἐπιμένει εἶτα εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος

Ἰταλικῶν σωμάτων προκαλοῦν εἰς τὸ Λονδῖνον ποιάν τινα ἀνησυχίαν καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ σὲρ Ἔρικ Ντράμοντ θέλει ζητήσει πληροφορίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ρώμης περὶ τῶν αἰτίων αὐτῶν των κινήσεων.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΔΙΚΗΣ

Ο ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΟΣ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΜΕΤΡΙΑΣΘΕΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΙΣΟΒΙΑ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΥΧΗΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΚΩΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝ ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΚΕΦΑΛΗΝ

Χθὲς τὴν 9 καὶ 30' πρωϊνὴν ἐπανελήφθη ἡ συνεδρίασις τοῦ Κακουργιοδικείου διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀδελφοκτονίας τοῦ Ν. Ἀννίνου.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ἔδοσεν ὁ λόγος εἰς τὸν συνήγορον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κ. Ἀρ. Φωτήλαν.

Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΦΩΤΗΛΑ

Ὁ κ. Φωτήλας λαμβάνων πάλιν τὸν λόγον λέγει, ὅτι δὲν ἐθεώρει ἀπροκάτιον ἀν ἀντικρούσῃ τὴν ὑπεράσπισιν μετὰ τὴν δευτερολογίαν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πελιάδος του διὰ τῶν ἐπιχήμων τοῦ Εἰσαγγελέως χειλέων. Ἀλλὰ παρὰ τὸν κίνδυνον μιᾶς ψευδαισθήσεως, ὅτι δηλ. ἡ μήτηρ ἀγεται. ὑπὸ πεκματὸς τινος κατὰ τὸν παράδοξον ἰσχυρισμὸν τῆς ὑπερασπίσεως, θεωρεῖ φωρμοχίαν τὴν ὑπὸ κὶ ἐκ μέρους τοῦ δευτερολογίαν.

Ἐξήτησα, λέγει, ἀπὸ τὴν μητέρα μίαν ἀνανέωσιν τῆς ἐντολῆς μου· καὶ ἐκείνη μοῦ ἀπήντησε λακωνικῶς: «Πράξετε τὸ καθήκον σας».

Τὸ καθήκον του λοιπόν, λέγει, τῷ ἐπιτάσσει τὴν ἐνέδοσον ἐμμονὴν εἰς τὴν πρόταση τῆς κατηγορίας.

Φαντασθῆτε, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Φωτήλας, τὴν μητέρα εἰς τὸ χαμηλὸν καὶ ταπεινὸν ἐπίπεδον τοῦ υἱοῦ της, στρατολογοῦσαν ψευδομάρτυρας διὰ νὰ σᾶς πρεσβεύσῃ καὶ σᾶς ἐξαπατήσῃ. Τότε θὰ ἐδικαίωνε τὴν ὑπεράσπιση, ἐνῷ ἐκείνη εἶνε σήμερον ἀνταξία τῆς τραγικῆς της περιπετείας.

Ἤσκησε, λέγει, τὴν ἀρετὴν ὡς ἔργον ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς, μὴ θελήσασα νὰ ἐλθῇ εἰς δεύτερον γάμον, ὡς ἦτο λίαν φυσικὸν ἀφοῦ παρέμενε χήρα τόσον νέα καὶ τόσον ἐὐκατάστατος. Ἀλλ' ἐπροτίμησε νὰ ἐξανταλήσῃ τὴν προσπάθειάν της καὶ δλὴν τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς ὑπὲρ τῶν τέκνων της.

Περαιτέρω λαμβάνων ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου ὁ ποσυηρίζει ὅτι ὁ πατὴρ ἐδέχθη τὸν μετανοοῦντα ἄσωτον οὐχὶ ὅμως τὸν ἀμετανόητον ἐγκληματίαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ παραβολὴ ἕνας μόσχος σιτευτὸς ἠθέλησε νὰ σφαγῇ διὰ τὸν ἄσωτον. Ἡ τραγικὴ μητέρα ἔσφαξεν ἕνα, δύο, τρεῖς. Κάποτε ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ, προστασεύουσα τὴν πρώτκα τῶν θυμάτων.

— Δὲν εἶνε, λέγει, τὰ Δικαστήρια οὔτε θέατρα, οὔτε διδασκαλεῖα. Εἶνε Δικαστήρια καὶ τότε μόνον θὰ ἐδικαιολογεῖτο νὰ δεχθῶν τὰς συνήθεις συγκαταβάσεις, ὅταν θὰ ἦσαν ἀρρωστημένα καὶ ἀνίκανα νὰ ὀρθώσουν τὸ ἠθικὸν των ἀνάστημα.

Ἐξετάζει εἶτα τὴν προσπάθειαν τῆς μητρὸς καὶ θεωρεῖ ὅτι συνέχειαν τῆς προσπαθείας ταύτης ἀποτελεῖ καὶ ἡ εἰς Ἀμερικὴν ἀποστολὴ τοῦ καταγρουμένου, μήπως ἐχεῖ συνεταιρῆ. Ἐξαίρει τὴν ἐργασίαν ὡς ἀποτελοῦσαν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ κακίζει τὴν ὑπεράσιμα μὲ τὰς ἀναθέτους τῆς ἰδέας φέρων παράδειγμα καὶ τὸ ζωϊκὸν καὶ τὸ φυτικὸν ἀκόμη βασίλειον.

Ἀποδοκιμάζει καὶ αὐτὸς τὰς ἀπολύτους περὶ ποινῆς θεωρίας τῆς ἀνταποδόσεως ἢ δικαιοσύνης καὶ νομίζει ὅτι ἡ ποινὴ σκοπεῖ οὐχὶ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ τὸ μέλλον διὰ τῆς προλήψεως νέων ἀδικημάτων. Ἀλλ' οὔτε ὁ ἐκφοβισμὸς προσήκει διὰ τὸν κατηγορούμενον ἀποδεξέαντα τοῦτο ἀπὸ τὰς προηγουμένας του ποινάς, οὔτε ἡ βελτίωσις. Ἡ βελτίωσις αὐτὴ περιμένεται διὰ τοὺς ἀγροίκους καὶ ὀρεσίβιους μὲ τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ σωφρονιστικοῦ συστήματος τῶν φυλακῶν.

Ἀλλὰ καμμία ἀναμόρφωσις τοιαύτη δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ, ὡς λέγει, μὲ τὰς συνθήκας τῆς εὐτυχοῦς παιδοθέν διαδώσεως τοῦ κατηγορουμένου. Πῶς λοιπόν, ἐπέγεται, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν εἰς μίαν οἱανδήποτε βελτίωσιν; Ἐξαίρει εἶτα τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας καὶ τονίζει ὅτι ἡ ὑπεράσπισις δὲν ἠδυνήθη νὰ προπορεύσῃ οὐδὲ ἕνα τῆς ὑπερασπίσεως διότι κανεὶς Κεφαλλὴν δὲν θὰ ἐδέχετο ἀπὸ ἐφροσύνη νὰ εἴπῃ καὶ μίαν ἔσω λέξιν ὑπὲρ ἑνὸς τέρατος οἷος ὁ κατηγορούμενος.

Ἐπιμένει εἶτα εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος

Ὁ συνήγορος κ. Κοσμᾶς Κοσμόπουλος

μὴν».

Μετὰ τὴν δευτερολογίαν τοῦ κ. Φωτήλα, τὸ δικαστήριον διακόπτει ἐπὶ πενταλέπτον.

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ συνήγορος τῆς ὑπερασπίσεως κ. Ἰωάννης Φαρμάκης, ὁστις λέγει ὅτι, ὅταν δικάζεται μία ὑπόθεσις

Ὁ κατηγορούμενος

τοσαύτης σοβαρότητος, ὁπὸ συνελλόνησεν ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν, πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ὑπάρχῃ πλήρης ψυχραιμία. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν δὲν ὑπῆρξεν ἀπόλυτος ψυχραιμία καὶ ἠκούσθη ἀ ζητοῦν κεφαλὰς ὡς ἐξῶ νὰ ἤτο αἵθουσα ταυρομαχιῶν.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Εἰσαγγελεὺς ὑπεραμυνόμενος τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν μαρτύρων εἶπεν ὅτι χθὲς μετὰ τὴν δίκην κατεχρήμενος τὴν κλῆσιν τοῦ Δικαστηρίου, ἤκουσε τὴν ἐκ τῶν μαρτύρων Δδα Βρούκη νὰ λέγῃ μίαν φράσιν θέγουσαν τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον Πατρῶν διότι εὐρέθησαν μέλη αὐτοῦ νὰ ἀναλάδουν τὴν ὑπεράσπιση τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος τῶν Πατρῶν, τονίζει ὁ κ. Φαρμάκης, ἂν κατ' ἀρχὴν ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ μέλος του, ἀφεθῶν νὰ τονίσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ θεχῇ ἀπὸ οἱανδήποτε. Διότι ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος τῆς πόλεως ταύτης ἔδωκεν ἄνδρας λαμπρύνοντας ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κόσμον ἀκόμη, τὴν δικηγορίαν. Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος τῶν Πατρῶν ἔδωκεν ἕνα Ἀχιλέα Ἠερακωτόπουλον, ἕνα Δη μήτριον Γούναρην, ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν καὶ θὰ τιμῶνται ἐσαεὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐλάμπρυναν τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς.

Ὁ τελευταῖος οὗτος μάλιστα, ὁ Δημήτριος Γούναρης, ὑπῆρξεν ἀνώτερος ἀνθρωπος.

Δὲν κάμνω μνήμην τοῦ ἀνδρός. Ἀλλὰ εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν γνωρίσω ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας καὶ τὴν μεγάλην τιμὴν νὰ συνεργασθῶ μαζύ του καὶ νὰ ἐκτιμήσω ὁν ἄνδρα. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτόν, καὶ δυστυχῶς ὑπῆρξα ἀντίθετος εἰς τὰ πολιτικὰ φρονήματα, πάντοτε ἐξετίμησε, ἐσεβάσθην καὶ σέβομαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Αὐτὴ ἡ Μεγάλη Ψυχὴ ἡ ὁποία ἠγωνίσθη γενναίως τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ἠγωνίσθη πάντοτε ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης εἰς τὸ καθήκον του, ἠγωνίσθη εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Δικαιοσύνης ὡς ἕνας ἁπλοῦς δικηγόρος καὶ ἂν καὶ διετέλεσεν Πρωθυπουργὸς, ἀπέθανεν πένης.

Ὁ μεγάλος αὐτὸς ἀνήρ, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς δικηγορίας του, ἠγωνίσθη μετὰ σθένους διὰ τὸν δυστυχῆ αὐτὸν λαὸν ὁ ὁποῖος σύρεται εἰς τὰ ἑδώλια τῶν δικαστηρίων.

Δὲν δύναται λοιπὸν εὐκόλως νὰ θεχῇ ἕνας δικηγορικὸς Σύλλογος ὁ ὁποῖος ἔθγαλε τριόυτους ἄνδρας. Αὐτὰ διὰ νὰ μὴ εἴπω περισσότερα.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ι. Φαρμάκης ἀναφερόμενος εἰς τὴν συγκατηγορουμένην, λέγει ὅτι στὸ πλάϊ τοῦ δυστυχοῦς Ἀννίνου, βρίσκεται μία δυστυχὴς γυναῖκα. Σ' ὅλη, τὴ μάχη ἡ ὁποία ἐγένετο πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ κατηγορουμένου, αὐτὴ ἐλησμονήθη πρ' ὅλων.

Ἀλλὰ ποία εἶναι ἡ κατηγορία ἐναντίον τῆς δυστυχοῦς αὐτῆς γυναικός; Τίποτε δὲν ἠκούσθη. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀνελύει τὴν κατηγορίαν ὡς πρὸς τὴν Ἑλένη Ἀνγίνου καὶ ὑποστηρίζει τὴν πλήρη ἀθῳότητα αὐτῆς καὶ κακίζει τὴν ἐπιδεινθεῖσαν προσπάθειαν παρασταθῇ αὐτὴ ὡς μία γυνὴ ἀγνώστου προελεύσεως.

Περαιτέρω λέγει:

—Δὲν εἶναι ἐδῶ, κύριοι ἔνορκοι, αἴθουσα ταυρομαχιῶν. Ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας τώρα, ἀγωνιζόμεθα ἀπεγνωσμένος καὶ ἔχομεν ἕνα κεφάλη τὸ ὁποῖον σύρομεν μὲ ἕνα σχοινὶ πότε νὰ τὸ κολύσωμεν καὶ πότε νὰ τὸ ξεκολύσωμεν,

Μᾶς εἶπεν ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ ὅτι οἱ Κεφαλλῆνες ἔμεινεν γνῶες (προχθὲς) ἀὐτανοι καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἀνέμενον ἐναγωνίως τὴν ἀποφασίν σας, ἀνέμενον τὴν κεφαλὴν τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ πίνακι.

Δέγουν ἀκόμη ὅτι καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἀνεμένει, Ἀλλὰ ποία εἶναι ἐπὶ τέλους εὐτυ ἡ κοινὴ γνώμη ἡ ὁποία δύναται νὰ προεξοφλήσῃ τὴν συνειδητὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου σας;

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ παρεμβαίνων ὁ κ. εἰσαγγελεὺς λέγει ἔχει τηλ)μα με ὑπογραφὰς ἀξιοτιμοτάων μελῶν τῆς κοινωνίας το